

ikke faae disse Reserveintendanten. Der er en anden lidt større Post, som paa samme Maade negtes. Den ærede Bøvningsminister havde forlangt c. 80,000 Kr. til udvidede Dvælses efter Leirsamlinger, og de ere ligeledes negtede. Det forekommer mig, at dette Forslag var særdeles godt motiveret, saa jeg nu maa beklage, at det ser ud, som om Ministeren har opgivet det. Det har paa mig gjort det Indtryk, at det var en Konsekvens af det Bestaaende eller i hvert Fald en god Udvikling af, hvad vi vare isærd med. Den ærede Minister havde endvidere forlangt c. 60,000 Kr. mere til Udrustninger for Marinen. Ogsaa dette Bølv er frafaldet, idet Rustningerne ere indrettede paa en anden Maade, end tidligere paa-tænti, saa at Bølvbet spares. Jeg maa tilsaa, at jeg beklager, at det er sket, thi det staar noget i Forbindelse med en Anse, der er fremkommen i det andet Thing over den Maade, hvorpaa Udrustningskontoen var bleven benyttet ijsor, idet nemlig „Sylland“ og „Seimdal“ bleve benyttede i en Del af deres Dvælses til at ledsage Kongen paa hans Reise til St. Petersborg. Nu kan det for det Første godt være — det skal jeg allerede ikke ubtale mig om — at Folkethinget har Ret i at fremhøve det Onselige i, at de saa Penge, der bevilges til Dvælses, ogsaa blive anvendte dertil, og at man, naar man trenger til Skibe i andet Niemed, saa ogsaa søger dem extraordinært. Resultatet deraf vilde, ialtsald for mit Vedkommende, være et Onse om, at der var blevet forlangt en særlig Konto til Kongen, naar han ønskede at reise; thi jeg kan ikke negte, at det forekommer mig høvede, om der, hver Gang Kongen ønskede at reise, skulde forelægges en særlig Lov derom, og maaste Nigsdagen sammenfal-des af den Grund. Jeg havde derfor ønsket, at Ministeren af de fremkomne Udtalelser havde taget Anledning til at begjære et Bølv paa en særlig Post, men naar dette ikke er sket, forekommer det mig, at der var god Grund til i Nar at foreslaa et større Bølv til Dvælses, thi naar man siger, at man gjerne vilde have bevilget et større Bølv, saa er det jo ikke underligt, om man nu i Nar anvender de 60,000 Kr. mere. Det vil ganske vist ikke blive det samme Mandstab, der kommer til at deltage i Dvælserne, men om den ene Mand bliver død eller den anden, synes jeg ikke gjør stort til Sagen; og Officereerne vilde i ethvert Tilfælde faae forøget Udbytte af disse Dvælses, saa jeg kan ikke sige, at jeg er ubetinget tilfreds med, at disse 60,000 Kr. ere forsvundne. En anden Institution, som synes at lide en ublid Skjæbne i det andet Thing, og som man ligeledes vil have forandret fra Grunden af, er den polytekniske Lærestiftelse. Uagtet det er oplyst, at Elevernes Antal er i en overordentlig stærk Tiltag, saa at der i Dieblirket neppe er Plads til dem, og at det i ethvert Fald er nødvendigt, at Lærerkæfterne forøges, vil man ikke give

2,000 Kr. mere til Lærere, fordi man vil have Anstalten i det Hele omordnet. Jeg ser dog ikke, at det skulde kunne skade denne Omordning, at der blev givet 2,000 Kr. mere til Lærere. Der er en tredje Institution, hvorm det Samme gjælder. Vi havde i forrige Samling, tror jeg, en Lov for angaaende Patenter. Denne Lov vandt ikke ubetinget Tilslutning og kom ikke igjennem; jeg tror, det blev erkjendt, at det var et Forhold, som var overordentlig vanskeligt at ordne, og som neppe endnu var modent dertil; men jeg kan ikke se, at det skulde være en Grund til at negte Penge til de Mand, der undersøge alle de vedkommende Ting. Man negter imidlertid 2,000 Kr. til de Mand, der foretage de paagjældende Undersøgelser. Det er givet, at Ministeriet ikke selv kan foretage Undersøgelserne, fordi det mangler Sagskundskaab, men maa tage Kræfter til Hjælp dertil, men disse Folk maa ikke faae Nøget for deres Arbejde! Hvorledes man kan forlange, at de skulle gjøre det for ingen Ting, forstaar jeg ikke, og at lade disse Sager bero, indtil vi faae en anden Ordning af Forholdet, som vi vistnok vilde faae i de første Nar, kan dog heller ikke gaa an; men Følgen af denne Negtelse vil være, at man ikke kan faae Undersøgelserne foretagne, og at man altsaa ikke kan give Folk de Patenter, hvorm de søge, og som det vistnok maatte siges, at det vilde være heldigt, at de kunde faae. Der er naturligvis ved Siden heraf ikke saa enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg i høi Grad beklager det endelige Resultat, hvis det skulde blive det, at de ikke bleve optagne. Der er et Forslag, som er saa ubetydeligt, at man kunde sige, at det ikke var Nøget at tale om; men naar man negter et ubetydeligt Bølv, som dog har virkelig Betydning, er det endnu langt besynderligere, end naar man negter et overmaade stort Bølv. Det Bølv, jeg sigter til, er de 1,200 Kr. til Konsulen i Rom. Det er tilstrækkelig oplyst, at dennes Virksomhed er til overmaade stor Gavn; der tilbyder sig nu i Dieblirket Leilighed til her at faae en hensigtsmæssig Ordning i Stand, ved at faae en Konsul felles med Sverrig og Norge, og jeg ser da heller ikke rettere, end at dette Bølv af 1,200 Kr. er saa forsvindende, at selv om man ikke har stor Sympathi for dette Embæde, vil det ikke være ganske forsvaerligt ikke at bevilge det. Det Samme kan tilbødes siges om Lokalerne til Robberstiftsamlingen, hvor man negter 8,000 Kr.; men denne Bevilling er dog ikke saa nødvendig i Nar, om jeg end beklager, at den ikke gives. Et andet Bølv, som man negter, er 4,000 Kr. til teknisk Kontrol ved Sernbaneanlæg. Det er oplyst, at en Del af denne Kontrols Personale bliver man nødt til at undvære, hvorm man negter Bølvbet, og at det da vil være overmaade vanskeligt igjen at faae det manglende Personale erstattet. Det er muligt, at man skal bruge det allerede i Løbet af det følgende Finantsaar, og saa vil det være beklageligt, forekommer det mig,